Szombathely, 1910. augusztus 28. – Budapest, 1978. április 10.

Apja a MÁV Gépgyárban kazánkovács kisegítő volt. Iskoláit szülővárosában végezte, majd 1929-től különböző munkahelyeken alkalmi munkás, vasútnál pályamunkás, gőzmalomban és ládagyárban dolgozott, 1935-ben a postánál fatelepi mázsamester volt. 1937-ben a Ganz Vagongyárban kapott munkát, előbb villanyhegesztő, majd gyártási ellenőr volt. 1945-ben katonaként Ausztriába került, 1946. májusban tért haza. Belépett a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag. Szakszervezeti iskolát végzett, majd 1947. januárban a Nehézipari Központ munkatársa lett, munkaügyi előadó beosztásban dolgozott. 1949. szeptemberétől a DIMÁVAG Gépgyár termelési és propaganda főnöke volt, 1950. januárban a Nehézipari Beruházási Vállalathoz helyezték. Az üzemben, majd jogutódjában a Dunai Vasműben különböző beosztásban tevékenykedett – osztályvezető helyettes, műszaki titkár, gépészeti osztályvezető, termelési főmérnök, beruházási gépészeti főmérnök – 1956 májusától beruházási főmérnök volt. 1955-ben végezte el a gépészeti technikumot, majd az 1960-as évek közepén Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemre járt. 1966-től a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodái, majd a Kohó- és Gépipari Tervező Vállalat igazgatója, 1976-ban nyugdíjba vonult. 1963. február 24-étől haláláig országgyűlési képviselő, előbb a Hazafias Népfront Fejér megyei listájáról került be a törvényhozásba, majd 1967. március 19-étől Budapest 2. számú egyéni választókerületében jutott képviselői mandátumhoz. 1975. júliustól az országgyűlés alelnöke volt.